

Kde bychom hledali právo?

Z čeho právo pramení?

NORMATIVNÍ
SMLOUVY

PRÁVNÍ PŘEDPISY

PRÁVNÍ DOKTRÍNA

PRAMENY PRÁVA

JUDIKATURA

PRÁVNÍ ZÁSADY
(PRINCIPY)

PRÁVNÍ OBYČEJ
(ZVYK, ZVYKLOST)

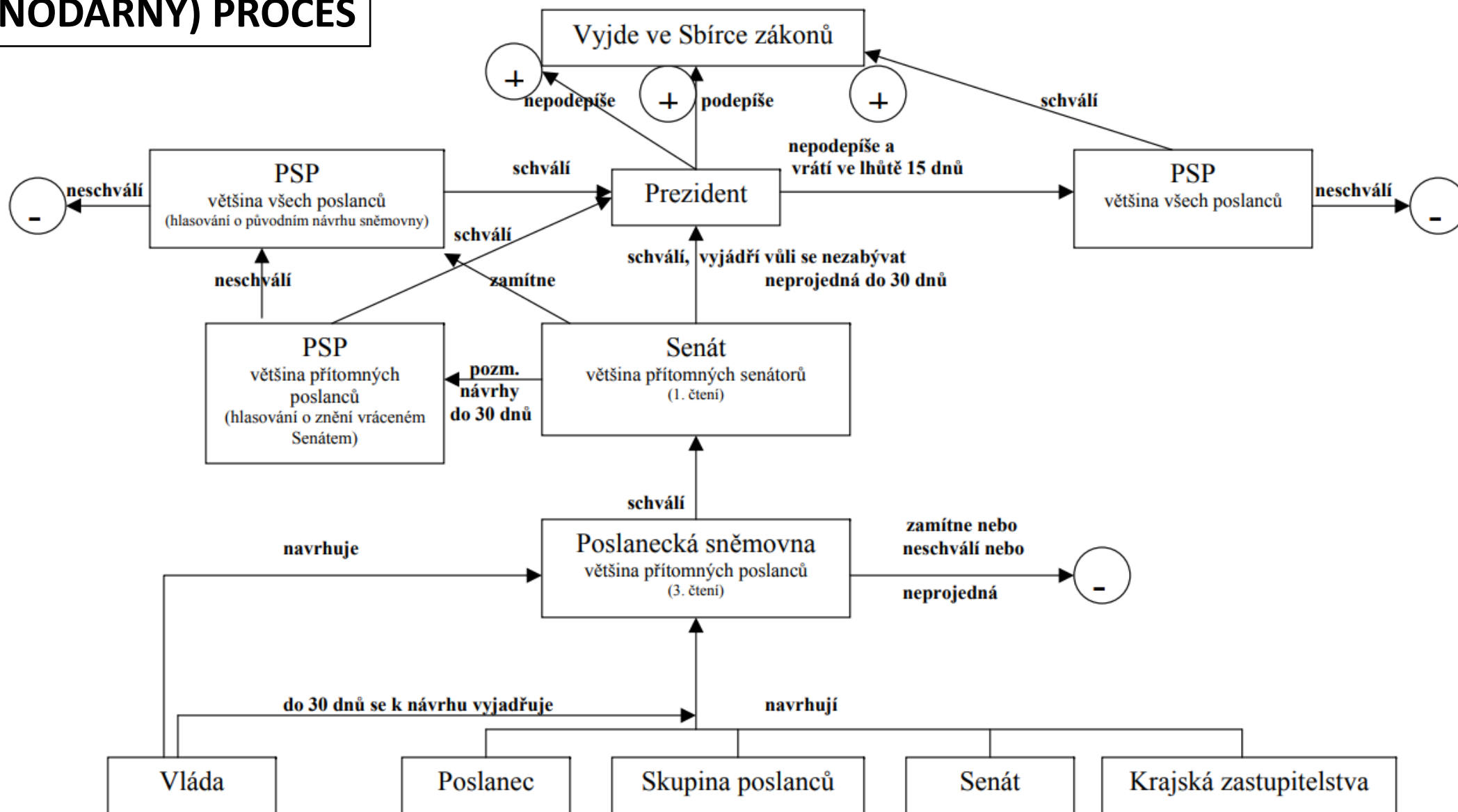
PRÁVNÍ PŘEDPISY

- PRÁVNÍ SÍLA

LEGISLATIVNÍ (ZÁKONODÁRNÝ) PROCES

Běžné zákony

SCHVÁLENÍ, PŘIJETÍ

návrh zákona byl schválen/přijat

PLATNOST

VYHLÁŠENÍ

Sbírka zákonů

PUBLIKACE

ZVEŘEJNĚNÍ

Věstník právních předpisů kraje

VYVĚŠENÍ

Úřední deska

Kde?

ÚČINNOST

Jak čteme názvy právních předpisů aj.?

1. Zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník
2. Zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník ve znění pozdějších zákonů
3. Zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád)
4. Ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky
5. Obecně závazná vyhláška města Ostrava č. 2/2020, o místním poplatku ze psů
6. „Sdělení Ministerstva zahraničních věcí č. 10/2010 Sb. m. s., o sjednání Úmluvy o právech osob se zdravotním postižením
(Úmluva o právech osob se zdravotním postižením,“ „mezinárodní smlouva č. 10/2010 Sb. m. s.“)

Systematika a členění zákona

• Systematika

- „Úvodní ustanovení“
 - předmět právní úpravy
 - základní zásady/principy
 - definice pojmů
 - „pro účely tohoto zákona“
- Obecná úprava
 - „Obecná část“
- Zvláštní úprava
 - „Zvláštní část“
- „Přechodná ustanovení“
 - vztah k jiným předpisům
- „Závěrečná ustanovení“
 - platnost a účinnost

Členění zákona

Část první
Hlavy (Hlava I.)
Díly (Díl 1)
Oddíly (Oddíl 1)
Pododdíly (Pododdíl 1)
Paragrafy (§ 1)/Články (Čl. 1)
Odstavce (odst. 2) (2))
Písmena (písm. a))
Věty (věta druhá)
Body (1.)

druh právního předpisu

89

číslo ve Sbírce zákonů

ZÁKON

datum přijetí

ze dne 3. února 2012

název

občanský zákoník

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

členění

ČÁST PRVNÍ

OBECNÁ ČÁST

nadpisy jednotek

HLAVA I

PŘEDMĚT ÚPRAVY A JEJÍ ZÁKLADNÍ ZÁSADY

Díl 1

Soukromé právo

§ 1

(1) Ustanovení právního řádu upravující vzájemná práva a povinnosti osob vytvářejí ve svém souhrnu soukromé právo. Uplatňování soukromého práva je nezávislé na uplatňování práva veřejného.

(2) Nezakazuje-li to zákon výslovně, mohou si osoby ujednat práva a povinnosti odchylně od zákona; zakázána jsou ujednání porušující dobré mravy, veřejný pořádek nebo právo týkající se postavení osob,

§ 3

(1) Soukromé právo chrání důstojnost a svobodu člověka i jeho přirozené právo brát se o vlastní štěstí a štěstí jeho rodiny nebo lidí jemu blízkých takovým způsobem, jenž nepůsobí bezdůvodně újmu druhým.

(2) Soukromé právo spočívá zejména na zásadách, že

- a) každý má právo na ochranu svého života a zdraví, jakož i svobody, cti, důstojnosti a soukromí,
- b) rodina, rodičovství a manželství požívají zvláštní zákonné ochrany,
- c) nikdo nesmí pro nedostatek věku, rozumu nebo pro závislost svého postavení utrpět nedůvodnou újmu; nikdo však také nesmí bezdůvodně těžit z vlastní neschopnosti k újmě druhých,
- d) daný slib zavazuje a smlouvy mají být splněny,
- e) vlastnické právo je chráněno zákonem a jen zákon může stanovit, jak vlastnické právo vzniká a zaniká, a
- f) nikomu nelze odepřít, co mu po právu náleží.

(3) Soukromé právo vyvěrá také z dalších obecně

Okénko jazykových bizarností

§ 229 trestního zákoníku

Zneužívání vlastnictví

Kdo poškodí důležitý zájem kulturní, vědecký, na ochraně přírody, krajiny nebo životního prostředí, chráněný jiným právním předpisem, tím, že zničí, poškodí, učiní neupotřebitelnou nebo **zašantročí** vlastní věc větší hodnoty, která požívá ochrany podle jiného právního předpisu, bude potrestán odnětím svobody až na dvě léta, zákazem činnosti nebo propadnutím věci.